



**MINISTERSTWO FINANSÓW**  
**Departament Poboru Podatków**

DPP8.8101.114.2019.WCH.284

Warszawa, dnia 12 sierpnia 2019 r.

Ogólnopolska Izba Gospodarcza  
Drogownictwa w Krakowie  
Wpłynęło dnia ..... 13.08.2019  
Znak ..... 11.6.1203

**Pani**  
**Barbara Dziedziuchowicz**  
**Prezes Zarządu**  
**Ogólnopolskiej**  
**Izby Gospodarczej Drogownictwa**

**ul. Mogilska 25**  
**31-542 Kraków**

Ministerstwo Finansów w odpowiedzi na pismo z dnia 3 lipca 2019 r. nr 103/2019, w którym zwrócono się z prośbą o umorzenie wszystkich postępowań celno-skarbowych których przedmiotem jest kwestia stosowania różnych (8%, 23%) stawek VAT dla kontraktów utrzymaniowych i nie wszczynania kolejnych postępowań w tym zakresie, uprzejmie informuje co następuje.

Naczelny Sąd Administracyjny (dalej: NSA) w wyroku z dnia 17 kwietnia 2019 roku., sygn. akt I FSK 494/17 podzielił pogląd Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy (dalej: WSA) oraz organów podatkowych, co do tego że podatnik nie był uprawniony do zastosowania dwóch stawek podatku od towarów i usług (obniżonej i podstawowej) gdyż realizowana usługa miała charakter kompleksowy i należało ją opodatkować według stawki podstawowej (23%). Cel gospodarczy tej usługi sprowadzał się bowiem do całościowego, a nie częściowego wykonania wszystkich czynności, do realizacji których zobowiązany był podatnik na podstawie umowy.

Jednocześnie dostrzegając w sprawie naruszenie zasady zaufania do organów podatkowych (z uwagi na fakt, że podatnik opierał się przy zawieraniu umowy na utrwalonej wykładni organów podatkowych prezentowanej w interpretacjach indywidualnych, a która to wykładnia została podatnikowi potwierdzona w protokole kontroli za kwiecień 2012 r.), NSA uchylił wyrok WSA, decyzję Dyrektora Izby Skarbowej w Bydgoszczy i poprzedzającą ją decyzję Naczelnika Urzędu Skarbowego. Skutkiem powyższego postępowanie podatkowe wobec podatnika zostało umorzone.

Ustosunkowując się do wniesionego przez Panią Prezes postulatu, Ministerstwo Finansów zauważa, że stosownie do art. 153 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r., poz. 1302 z późn. zm.) ocena prawna i wskazania co do dalszego postępowania wyrażone w orzeczeniu sądu wiążą w sprawie organy, których działanie, bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania było przedmiotem zaskarżenia, a także sądy, chyba że przepisy prawa uległy zmianie.

Wyrok prawomocny ma powagę rzeczy osądzonej tylko co do tego, co w związku ze skargą stanowiło przedmiot rozstrzygnięcia (art. 171 ww. ustawy). Każde orzeczenie prawomocne sądu administracyjnego podlega więc wykonaniu w konkretnej sprawie, natomiast wyroki te nie stanowią powszechnie obowiązującej wykładni prawa i nie posiadają mocy formalnie wiążącej tak do podatników jak i również w stosunku do organów podatkowych.

Bezsprzecznym jest, że powoływany wyrok I FSK 494/17 zapadł na tle zindywidualizowanego stanu faktycznego. Tym samym wyprowadzenie generalnego wniosku o zastosowanie ww.

wyroku do wszystkich pozostałych aktualnie prowadzonych spraw, w zagadnieniu dotyczącym wysokości stawki podatku VAT do usług utrzymaniowych dróg, poprzez umorzenie postępowań, czy też niewszczywania nowych nie znajduje oparcia w przepisach prawa.

Ponadto zauważyć należy, że przepisy ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2019 r. poz. 768 z późn. zm.) nie nadają Ministrowi Finansów ani Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej uprawnień, umożliwiających ingerencję w merytoryczne rozstrzygnięcia organów Krajowej Administracji Skarbowej (taka kompetencja nie może być też wywiedziona z art. 14 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2019 r., poz. 900, z późn. zm.). Wszelka ingerencja w sprawę będącą przedmiotem oceny dokonywanej przez podległe organy Krajowej Administracji Skarbowej, na każdym etapie toczącego się postępowania wyjaśniającego (czynności sprawdzających), postępowania podatkowego, kontroli podatkowej lub kontroli celno-skarbowej, byłaby bowiem wkraczaniem w kompetencje tychże organów i podważałaby ich obiektywizm.

Zgodnie z art. 127 ww. ustawy Ordynacja podatkowa, postępowanie podatkowe jest dwuinstancyjne. Oznacza to, że każda sprawa podatkowa powinna być rozpatrzona i rozstrzygnięta decyzją organu pierwszej instancji, zaś w wyniku wniesienia odwołania powinna podlegać ponownemu rozpoznaniu i rozstrzygnięciu przez organ drugiej instancji.

Konsekwencją tej zasady jest ukształtowanie postępowania odwoławczego, w ten sposób, że organ odwoławczy nie może ograniczyć się tylko do kontroli decyzji organu pierwszej instancji, lecz zobowiązany jest do ponownego merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy.

Natomiast po wyczerpaniu drogi postępowania podatkowego podatnikowi przysługuje tryb dochodzenia swoich praw na płaszczyźnie sądowo – administracyjnej. Na niesatysfakcjonujące rozstrzygnięcie organu drugiej instancji podatnikowi przysługuje skarga do wojewódzkiego sądu administracyjnego, bowiem zgodnie z przepisami prawa sądy administracyjne kontrolują działalność administracji publicznej poprzez orzekanie w sprawach skarg na działania administracji, dotyczące praw i obowiązków obywateli oraz innych podmiotów działających w sferze publicznej. Oznacza to, że w przypadku wydanego wyroku, powagą rzeczy osądzonej objęte jest ustalenie, czy rozstrzygnięcie organu jest zgodne z prawem oraz czy organ dochował wszelkich zasad postępowania podatkowego.

Resumując brak jest możliwości ingerencji Ministra Finansów oraz Szefa Krajowej Administracji Skarbowej w postępowanie prowadzone przez uprawnione na drodze przepisów ustawowych organy podatkowe lub celno-skarbowe oraz postępowania prowadzone przed sądem administracyjnym.

*Z poważaniem*

Dyrektor Departamentu Poboru Podatków

Dariusz Aniećko

*/pismo zostało wydane w formie dokumentu elektronicznego  
przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego  
Szefa Krajowej Administracji Skarbowej  
i podpisane kwalifikowanym podpisem elektronicznym/*

**Potwierdzam zgodność kopii wydruku z dokumentem elektronicznym:**

|                         |  |
|-------------------------|--|
| Identyfikator dokumentu | 3260495.10712053.6973899                 |
| Nazwa dokumentu         | MF do OIGD - odpowiedź.pdf               |
| Tytuł dokumentu         | MF do OIGD - odpowiedź                   |
| Sygnatura dokumentu     | DPP8.8101.114.2019                       |
| Data dokumentu          | 2019-08-12                               |
| Skrót dokumentu         | E983C5CF2639E7FF12FD8C98744FFD3178D274C0 |
| Wersja dokumentu        | 1.18                                     |
| Data podpisu            | 2019-08-12 13:25:50                      |
| Podpisane przez         | Dariusz Aniećko; MF Dyrektor             |

EZD 3.90.65.65.21023

Data wydruku: 2019-08-12

Autor wydruku: Madycka Grażyna (główny specjalista)